

Dr. Németh Béla

Igazgató Elvtársnak

H.

Igazgató elvtárs által bemutatott Dr. Aczél György min. főosztályvezető aláírásával ellátott utasítással kapcsolatban a következő megjegyzéseket teszem:

1./ Tárgyá vonatkozásban: A szülészeti és nőgyógyászati osztály 50 ágya 3 folyosóra megosztva lehetőséget ad a betegek megfelelő csoportosítására. Az A folyosóról a gyermekágyasok kórtermei és a csecsemőkórterem nyílik. /7 szoba összesen 28 ágy/ Ide a gyermekágyasokon kívül kizárólag abszolút tiszta esetek kerülnek elhelyezésre /művi ab, genygető és szokványos vetélés, egyéb terhességi pathologia stb./ Ide évek óta látogatókat nem engedünk be a csecsemő részleg fertőzési veszélyeinek kiküszöbölésérdeklésben. A B folyosó /2x3 ágy, 4x1 ágy/ A tiszta műtési esetek és az elkülönítést igénylő gyermekágyasok, súlyosabb műtétesek elhelyezésére szolgál. A C folyosó /12 ágy/ adott lehetőséget az izolálást igénylő betegek /lázos, gennyes esetek, malignus tumrok stb/ elhelyezésére. Az osztály tehát jelenlegi formájában olyan ápolási egység, amelynek megbontása után nincs garancia arra, hogy eddigi sebgyógyulási eredményeinket /19 év alatt nem volt hasfal gennyesedésünk/ és csecsemőink védelmét fenntudjuk tartani.

Az osztály működéséhez, megfelelő operatív forgalom kialakításához és a bev osztott orvosok foglalkoztatottságához, az 50 ágyat minimálisnak kell tekinteni. 20-25 ágy igénybevétele belgyógyászati betegellátásra olyan követelmény, amelynek teljesítésével jobb elhatározás az osztály teljes megszüntetése és a kórház belgyógyászati kórházzá való átszervezése. Fentiek alapján a C folyosó 12 ágának leszakítása is a kórház működési értékének komoly devalválását jelenti, anélkül, hogy a nyert 12 ággyal a belgyógyászati ellátás színvonala emelkednék.

2./ Személyi vonatkozásban: A rendelkezést elfogadhatatlannak tartom. A kórház megalakítása óta vezettem ezt az osztályt és működésem a kórház jó megítéléséhez nem kis mértékben járult hozzá. Már nyugdíj határon túl vagyok, szellemi és fizikai állapotom széleskörű orvosi, társadalmi és irodalmi működésemet nem korlátozta, érzésem szerint tevékenységemet ma még magasabb szinten tudom kifejteni, mint régebben, a megszerzett tapasztalatok, műtési rutin és a szaktudomány állandó tanulmányozása révén.

Mint hogy az "engedélyek" kérdése sokszor került napirendre, e kérdésben is szeretném tisztázni a helyzetet. Joggal állapíthatom meg, hogy az osztály fennállása óta minden jogon beteg azonnali és megfelelő elhelyezéséről gondoskodtam, sőt más osztályok betegelhelyezési nehézségeinél kivétel nélkül mindig segítséget nyújtottam. Ennek az elvnek keresztül vitele mellett arra igyekeztem, hogy többi ágyunk is szolgálja a betegellátás ügyét. Valóban sok az engedélyes betegek száma, ez azonban szoros összefüggésben van azzal, hogy a Vörös Segély orvosa voltam és azok a régi mozgalmi emberek és hozzátartozók, akiknek éppen nem volt jogosultságuk, tovább is hozzám fordultak.

Ezenkívül ún. magánrendelésemen nagyon sok beteg fordul meg az ország minden részéből, akiknek gyakran utolsó reményük személyemben van. Hogy "forum" lettem az többek között annak is köszönhető, hogy soha semmit pénzért nem csináltam, soha szegényebb, vagy általam anyagilag nem kedvező helyzetben levő embertől az önként felajánlott honoráriumot sem fogadtam el; azt az orvosi magatartást és etikát, amelyet mind kommunista orvos alakítottam ki, magamra mind a mai napig kötelezőnek éreztem. Szívesen venném, ha az általam engedéllyel felvett betegeket akár írásban megkeresnék, hogy mit kaptak az orvosi működésemtől és volt-e valaha bármily feltétele az orvosi segítségemnek. De magánrendelőm kartotékjait is szívesen rendelkezésre bocsájtom ellenőrzésre és ebből kideríthető, hogy a betegek 70-80 %-tól nem fogadtam el honoráriumot. Ilyen orvosi magatartás mellett érthető, hogy sokan keresnek meg személyesen és levélben. Az ún. működési lehetőségeket nem hasznos korlátozni és a korlátozást nem is vállalhatom. De szívesen távozom a Központi Állami Kórházból, ha nagyobb ágylétszámú osztályon fejthetem ki működésemet, akár nagyobb vidéki kórházban is. Erőmből futja és nem egy kórházunk orvosi és etikai színvonala kívánja a javítást.

De ha az Egészségügyi Minisztérium ezt sem tartja helyes megoldásnak, ám rendelje el nyugdíjaztatásomat, majd keresek és találok megfelelő működési lehetőséget.

Budapest. 1969. március 15 .

/Dr. Hirschler Imre/
oszt. vez. főorvos